

Què s'ha trobat millor que la Democràcia i el Parlament?

Les crítiques que s'han fet del parlamentarisme a base del règim democràtic, ens han produït sempre un efecte semblant — i que se'n permeti la comparació — a les queixes que molta gent dedica, tot sovint, al cos mèdic, moltes vegades potser amb raó, però que no han de convèncer a ningú de què no siguin necessaris els metges. Cal distingir entre les coses imperfectes i les dolentes.

El sistema democràtic i parlamentari té una sèrie de defectes — que no ho té a la vida! — però si es reflexiona una mica fredament és compen ben aviat, que és imprescindible per a organitzar d'alguna manera ordenada, l'expressió dels diversos estats d'opinió d'un poble i, sobretot, per a no caure directament o indirecta, a la vexació ciutadana que signifiquen les dictadures.

Els atacs a la Democràcia i al Parlament per part dels partidaris del feixisme o de qualsevol règim d'opressió no poden estranyar-nos gens; allò que és difícil de comprendre és que hi hagin homes amants de la Llibertat i de la participació de tots els ciutadans en les determinacions dels rumbos a seguir per un país, que propugnin la supressió del Parlament i dels mètodes democràtics. Aquests homes, quins sistemes d'organització política-socials ens ofereixen que puguin satisfer millor els ideals de llibertat i d'equitat humanes? Francament, no en coneixem cap, amb garanties suficients, per a la realització dels objectius prefixats. Tot el més que se'n ha donat a conèixer són fórmules vagues a l'entorn d'enquadraments sindicals i assemblees de caràcter professional i econòmic que, per la forma de funcionar i procediment d'elecció, presenten una similitud desagradable amb els organismes típics del feixisme. En resum: que en sortir de la veritable democràcia i la seva institució suprema, el Parlament, o no es troba res o el que es troba té un parentiu sospitos amb els sistemes que no es funden en el respecte a la personalitat i la dignitat dels homes.

No vol dir tot això que nosaltres estiguem encantats de la forma com s'ha practicat al nostre país i a altres la Democràcia; al contrari, entenem que deu progressar-se molt en aquest sentit. Però estem convençuts que el progrés l'hem de cercar dintre del sistema i no fora d'ell.

Tanmateix no ens fem, però, — parlant sincerament — massa il·lusions per arribar aviat a una gran perfecció. Les institucions d'un poble tenen inevitablement les virtuts i els defectes del mateix poble. Perfeccionem el poble i es perfeccionaran automàticament les seves institucions. Ara bé; en allò que no estem disposats a incidir, és en caminar enrera tot volent i pensant-se anar endavant. I aquesta marxa al revés la veiem dibuixar-se quan algú, dient poc menys que vol portar-nos a la glòria, parla de substituir el Parlament i les demés institucions que neixen del sufragi universal, per altres organismes de més o menys intrínseca formació, però que a nosaltres ens recorden massa aquella Assemblea Nacional que fundà Primo de Rivera i les Comissions gestores de Pic i Pon.

Resum setmanal de la guerra

FRONT DEL NORD

Segueix, a la zona oriental d'aquest front, la mateixa tònica de la lluita que en setmanes anteriors. Grans atacs de l'enemic que solament aconseguixen petits resultats a costa de sacrificis enormes. D'aquesta forma els feixistes veuen desgastar-se els millors efectius que havien acumulat contra Astúries. Actualment continuen combatent-se molt violentment des de les proximitats de Ribadesella fins a Onís, efectuant les nostres forces una defensa intel·ligent i heroica de cada pam de terreny que l'enemic, a un preu elevadíssim, ocupa.

Pel Sud, als ports de Tarna, San Isidro i Pajares, després d'haver sofert els feixistes dur crebant en repetits i fracassats atacs, la situació resta aquests dies amb un cert estat de calma.

Es continua sense novetats a la part oriental.

FRONT DE L'EST

Les tropes republicanes, continuant la seva acció ofensiva i avançant a l'Alt Aragó, han ocupat Orna, Lucin, Rapún i altres localitats i posicions que a la vegada que deixant a Sabiñanigo en situació difícil representen l'aproximació de la línia de foc cap al N.E. i S.E. de Jaca.

Els feixistes han desenvolupat alguns atacs al sector de Zuera, on aconseguiren realitzar de moment guanyar algun terreny que després però han perdut quasi per complet al contraatacar les nostres forces.

La situació roman estacionària a tot el front aragonès del Sud de l'Ebre. Solament hi ha bastanta activitat, sense conseqüències importants, als sectors més pròxims a Terol.

(Passa a la pàg. 2.)

COPS DEFUET

Diada esperançadora fou la d'ahir. S'han reanadat les tasques parlamentàries a tot el territori lleial. Els dos Parlaments — el de la República i el de Catalunya — funcionen de cara a un desig que demostra que tothom reconeix que la reraguarda i fronts de guerra tenen una moral elevada i viuen avui una normalització després de molts mesos de guerra i revolució. Les potències democràtiques europees que segueixen el nostre moviment hauran pogut conèixer la diferència que hi ha entre el nostre esperit eminentment democràtic i el dels traidors d'en Franco.

Aquest contrast té un valor que no podem silenciar. Els facciosos tot el que no sigui cop de sabre i imposicions personals no els interessa. Sotmetre el poble a un estat de terror i treballar al dictat del feixisme internacional és la seva obligació i ambició. La ideologia i caràcter dels nostres enemics no poden tolerar cap mena de contacte amb el poble. Escalvitzar-lo és el seu afany i desig. El territori facciós viu un terrorisme que és el mateix que existeix a Alemanya i Itàlia.

Saludem a tota la representació parlamentària que s'ha presentat a la crida dels organismes representatius de la democràcia. Els que no han justificat plenament i satisfactoriament el requeriment de la democràcia espanyola i catalana mereixen el nostre blâme. Resten els Parlaments oberts i aquest fet és prou significatiu perquè estem orgullosos i atents al seu desenvolupament.

Ahir publicàvem una nota de la Collectivitat de la Indústria del Pa que diu moltes coses i que nosaltres acceptem. Diu: el poble té dret a saber les veritats, a sentir parlar clar sense paraules iròniques i malintencionades. Que vingui aviat les paraules clares i tothom sabrà allò que avui segons la Collectivització del pa es confús i mancat de veritat.

Es dona a conèixer el nom de l'"exportador" un tal Miquel Castellví i la farina tenia un propietari que, precisament no és l'"exportador". No volem dir-li res més. Que tothom sàpiga les conductes de gent que amb temps de privacions estan disposades a enderrocar i desmoralitzar la reraguarda.

Sobre la qüestió dels proveïments

II

Per començar, volem exposar clarament quines són les causes de l'alça dels preus dels queviures que es produeix sempre en cas de guerra. N'hi ha, sens dubte, moltes, algunes de les quals (que no són mai les més importants) es donen en uns casos i en altres no. En el nostre, per exemple, han tingut influència la divisió de la unitat econòmica peninsular i les dificultats dels transports. Però hi ha dues causes que són les bàsiques i que actuen sempre: l'expansió monetària i la minva de la producció de queviures deguda a la mobilització.

En efecte, els preus són una funció de la quantitat de béns econòmics i de la quantitat de diner. Quan la quantitat de béns augmenta, baixen els preus, i quan aquesta quantitat disminueix, els preus pugen; quan la quantitat de diner augmenta, pugen els preus, i quan disminueix, baixen. Sempre que hi ha una guerra, es produeix una disminució de la quantitat de béns — a causa del fet que molts homes deixen de produir — i un augment del diner — a causa de les despeses extraordinàries que el Govern ha d'atendre —, i, per tant, una alça general de preus. Per tal que aquestes dues tendències no s'equilibrin, cal que la disminució de la quantitat de béns és inevitable — que la quantitat de diner, disminuïda en la mateixa proporció; és a dir, que la política financera no originés expansió, sinó contracció monetària. Això implicaria que el Govern es procurés tots els seus ingressos per mitjà de l'impost o de l'emprèstit, sense acudir a la creació de diner. Ara bé, la història ens diu que cap guerra no ha estat finançada d'aquesta manera: en totes, l'expansió monetària ha jugat un paper més o menys important. I en totes, els preus en general — i per tant, els preus dels queviures en particular — han sofert una elevació més o menys forta.

Vistes les causes, anem a veure els remeis que generalment s'apliquen. Són dos principalment: la importació de queviures i la fixació de llurs preus. El primer és excel·lent, no cal dir-ho, però no pot aplicar-se, com és natural, més que en la mesura de les disponibilitats del Govern en moneda estrangera, i, per tant, no pot constituir gairebé mai una solució i si solament una ajuda.

El remei que a l'opinió popular sembla més adequat consisteix a prohibir la puja per mitjà de la llei tot fixant preus màxims. És el remei que tots els Estats adopten al començament de les guerres. Té, en primer lloc, un inconvenient: és difícil de portar a la pràctica i, per tant, moltes vegades ineficaz; els

preus màxims no són respectats i les transaccions es fan per sobre d'ells.

Però si el remei és eficaç (i no va acompanyat de les mesures complementàries que després comentarem), si els preus màxims són respectats, els resultats són pitjors que el mal que volien evitar. El preu d'un article, quan es forma lliurement en el mercat, assenyalat el punt d'equilibri entre l'oferta i la demanda d'aquest article, entre la seva producció i el seu consum. Si es fixa un preu legal inferior al del mercat, la demanda es veu estimulada, és a dir, els consumidors en compren més que no n'haurien comprat al preu del mercat, i l'oferta es restringeix, és a dir, els productors en produeixen menys o en porten menys al mercat. El resultat és evidentment que les existències d'aquell article s'esgoten ràpidament. El Govern podrà dir aleshores que ha fixat un preu moderat i que l'ha fet complir; això serà veritat, però també ho serà que, a aquell preu, ningú no podrà comprar aquell article, perquè no en trobarà.

Així és el que ha ocorregut amb els queviures, en grau més o menys accentuat, sempre que s'han fixat els llurs preus. Va ocórrer en els països que prengueren part en la Gran Guerra els Govern dels quals, en adonar-se'n, dictaren aviat les mesures complementàries de que parlarem tot seguit. I ha ocorregut ara en el nostre país. La fixació de preus no ha estat gaire respectada, però ha fet que aquests, en els primers temps, no poguessin tant com ho haurien fet si se'ls hagués deixat moure lliurement. Si haguéssim tingut aquesta llibertat, de moment els consumidors, especialment els pobres, haurien patit més, però el consum de queviures s'hauria augmentat i l'alça de preus posterior hauria estat menys accentuada i la situació actual del problema menys greu.

Vol dir això que siguem partidaris de no intervenir per a res en el mecanisme dels preus dels queviures? De cap manera. Som partidaris d'una intervenció més decidida que la que ha tingut lloc fins ara, en el nostre país, acompanyada, però, de les mesures complementàries, de que hem parlat diverses vegades, que augmentin la producció limitin el consum, objectius que el mecanisme dels preus no pot aconseguir des del moment en què s'intervé.

Quines són aquestes mesures? D'una banda, el racionament; d'altra, l'estímul a la producció, consistent principalment a pagar, als productors, preus alts.

STUDENT

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

Des d'Albacete

Criminals!! Criminals!!

Per mitjà de "LLIBERTAT" ens hem assabentat de la incursió de l'aviació feixista a la nostra ciutat de Tarragona, havent causat altra volta víctimes a la població civil.

No trobem paraules adients per a qualificar aquest criminal bombardeig, de què ha estat víctima la tranquil·la ciutat catalana. Noves víctimes de la metralla feixista! Dones, infants, vells, etc.; heus ací l'únic objectiu que persegueixen les hordes feixistes. Encara volen matar, assassinar, més!

Oh, aimada Tarragona! Que han vist aquests criminals feixistes, que cada dos per tres, vénen a visitar-te? És que pots encara no has donat prou sang dels teus volguis fills, que han mort a les trixeres, defensant la llibertat dels seus fills?

Aquests aviadors estrangers que bombardegen criminalment les poblacions obertes, i que ara es volen ensenyar amb Tarragona, per a venjar-se de les derrotes que sofreixen diàriament a l'Aragó, no deuen conèixer l'amor d'una mare, d'un germà, d'un amic, etc. Són uns criminals!!

Una guerra ens porta moltes coses. Un bombardeig a una població on no hi ha cap objectiu, és una cosa més que criminal!

Vosaltres feixistes, homes que es dieu contraris de la mort, no us doneu pena, al veure que diàriament assassineu a infants que dormen tranquil·lament! Vosaltres sou humanitaris? Sou una colla de criminals que solament teniu a l'ordre del dia una cosa: assassinar!

Dia vindrà, però, que aixafats per sempre, haureu de rendir comptes dels vostres crims! No us escapeu, criminals!

Poble de Tarragona! No et desanimis! Com més bombardejat, com més trepitjat pels feixistes, com més destruït, els ànims més aixe-

cats. Pensa que l'heroic poble mardileny ha aguantat durant mesos i mesos, els criminals bombardeigs de l'aviació i de l'artilleria, i ha restat més fort que mai!

Res de desanimar-se, ni molt menys! Amunt, i coratge tarragonins! Que vingui l'aviació, que assassini, senyal de que els feixistes els hi van malament els fronts, ja que quant un "s'ofega, no mira on s'ofega"!

Penseu que els soldats tarragonins, els vostres fills, germans, amics, etc., que durant molts mesos es troben lluitant dia i nit, per tal d'acabar amb el feixisme; i els que ens trobem a punt de marxar on diguin, per tal d'ajudar als nostres germans, amb el nostre modest esforç, sabrem venjar-nos de sobres, de les morts que la criminal aviació feixista pugui fer a la nostra ciutat.

Sabrem venjar-nos de la mort d'aquestes criatures, d'aquests vells inofensius, d'aquestes dones, que esperen amb coratge i entusiasme l'arribada dels seus fills, i sabrem fer-nos dignes dels nostres germans en general, que han estat assassinats a la reraguarda.

A vosaltres, víctimes indefenses que heu caigut per sempre, treballant per els nostres fills que es troben fora de llurs llars, assassinats covardament; els soldats tarragonins, es descobreixen i amb el puny enlaire i clòs, us prometen solemnement:

"Que les vostres morts seran venjades, i que abans de deixar un pam de terreny a l'enemic, caurem també nosaltres, ja que preferim morir drets que viure agenollats".

Que la terra un sigui lleu!

RAMON COLL I VALLS.

La Roda (Albacete), Setembre 1937.

Cal contribuir a la restauració del Centre de Lectura de Reus, baluard de la cultura catalana

El Centre de Lectura de Reus ha estat malmès i gairebé destruït per l'aviació feixista. Una bomba caigué a la biblioteca, una altra a la sala d'espectacles. La biblioteca de servei morí en el compliment del seu deure. La Cultura té també les seves víctimes heroiques. Sembla com si les bombes faccioses, amb un concert maligne, triessin els punts més vitals de les institucions de cultura que ataquen, per tal de ferir-les mortalment. No dirien enginyers destructors guiats per l'atzar, sinó perllongació de l'intent i el desig dels que ordenen la tràgica sembra de mort i destrucció, executors intelligents de la seva voluntat de fer desaparèixer tot allò que trempa el caràcter i desvetlla la intel·ligència. El que més odien ells, els defensors de la cultura i de la civilització occidental, com sarcàsticament s'anomenen, és

el que fa la noblesa de la vida humana, el voler seguir del propi seny i voler pensar pel propi compte. I les bombes faccioses s'encaminen, servint fidelment aquest odi, una a la biblioteca, fogar de la intel·ligència, una altra a la sala d'espectacles, on les accions humanes exemplars evocades pels dramaturgs eduquen la voluntat de l'home.

El Centre de Lectura era un gran reflex de l'esperit encès a les terres tarragonines. Tota la gent del Camp n'estava orgullosa, i amb molta raó. I els reusencs més que ningú. Lentament, de mica en mica, amb un esforç persistent d'anys i més anys, havien aplegat els materials d'aquell noble fogar de cultura. L'un hi portava un llibre, l'altre un mineral, aquest un document d'arxiu, aquell una pedra històrica, l'artista l'obra eixida del

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel TARRAGONA

seu llapis, de la seva paleta i del seu cisell. I tots plegats hi posaven aquell escalf d'amor que a les coses viues. No fa gaires anys, un reusenc benemèrit, Evarist Fàbregas, havia ampliat i reconstruït tot el casal del Centre, fent-se un estoi monumental, digne en tot i per tot de les activitats que en el seu si es desenvolupaven.

Catalunya no pot deixar abandonats els reusencs en aquesta seva actual tragèdia. Tots els catalans els hem d'ajudar en l'empresa de restauració del palau aixecat al bell mig de la ciutat del Camp a honor de la cultura catalana. Els intel·lectuals hi venim obligats més que ningú. Diverses generacions d'homes de lletres i de pensadors han desfilat per la tribuna del Centre de Lectura de Reus; diverses vegades els artistes catalans hi han vist hostatjades les seves obres: tot el teatre català ha estat aclamat successivament damunt la seva escena. Els treballadors intel·lectuals de Catalunya hem de pagar l'ininterrombut i gentil acolliment que hem trobat en aquell Centre de Lectura obert a totes les inquietuds de l'esperit. Per això convidem tots els catalans a ajuntar-se a nosaltres per tal d'ajudar els reusencs a reconstruir el seu Centre, seu i fogar de cultura. A l'hora que Catalunya no regateja el seu ajut a tots els germans de les terres hispàniques que l'han de menester, no podem pas restar indiferents a les nostres pròpies tragèdies. En nom de la Cultra Catalana demanem a totes les entitats culturals de Catalunya que recullin donatius per a la reconstrucció del Centre de Lectura de Reus, malmès per les bombes d'aquesta gent que, tot dient-se els més autèntics defensors de la cultura occidental, demostren amb les seves obres el que són en realitat, els enemics de tota cultura i de tota civilització.

J. Pous i Pagès; Pompeu Fabra; Pere Bosc Gimpera; Jaume Aiguader; Josep Andreu Abelló; Aureli Compmany; A. Rovira i Virgili; Alfons Maseras; Josep Dunyac; Francesc Domingo; Josep M. de Sucre; Jordi Rubió; Joan Rebull; Joan Santamaria; A. Castelltort; C. A. Jordana; Brauli Solsona; Miquel Masriera; Pere Caballé; Jaume Cardús; Ignasi Mallol; Joan Oliver; Francesc Trueta; Lluís Montanyà; Josep M. Francès. — Segueixen les signatures.

S'admeten adhesions i donatius a l'Ateneu Barcelonès, Canuda, 14, Barcelona.

Cinema Teatre Tarragona

DIUMENGE, 3 D'OCTUBRE

TARDES I NITS

Monumental programa de reestrenes

La comèdia arrevistada interpretada per

Buque sin puerto

El noticiari d'actualitat "Laya":

España al dia n.º 7

La pel·lícula tan esperada que ens presenta una visió de l'esdevenidor:

La vida futura

Resum setmanal de la guerra

(Ve de la pàg. 1.ª)

FRONT DEL SUD

FRONT DEL CENTRE

A la província de Guadalajara, Somosierra i Guadarrama no es registren novetats.

Els feixistes han intentat alguns atacs als sectors pròxims a Madrid, com el del Cerro de l'Aguila i el d'Arganda que han estat fàcilment i enèrgicament refusats per l'exèrcit republicà.

Al Sud del Teix i a Extremadura: solament han tingut lloc tiroteigs, canoneigs i algunes operacions d'escassa importància.

La lluita al Nord de la província de Còrdova i zona limítrofe d'Extremadura ha quedat quelcom encalmada últimament, després de les reaccions operades per l'enemic als voltants de Granja de Torrehermosa i que no li permeteren però reconquerir gens del terreny perdut durant els nostres darrers atacs.

L'enemic ha accentuat la seva activitat artillera als sectors pròxims a Granada, sense registrar-se per ara, accions de major importància a tota la resta del front andalús.

S.-F.

Comunicat oficial

València. — Comunicat oficial del Ministeri de Defensa Nacional:

Exèrcit de Terra

NORD. — Front oriental. — En la jornada d'ahir, prèvia intensa preparació artillera, els rebels han conquerit algunes altures i el turó a Nord-Oest d'Peñavieja. Després d'alguns atacs han avançat fins a Denorío i han pressionat sobre Sierra Escapada, d'on han estat enèrgicament rebutjats per tres vegades, però la nodrida i persistent concentració de forces enemigues ha obligat les forces pròpies a abandonar aquesta darrera serralada i Monte Iguedo.

L'aviació facciosa ha actuat amb gran nombre d'aparells sobre les vies de comunicació i pobles de la reraguarda. Ha bombardejat i metrallat Gijón i Villaviciosa.

Front del Sud. — Avui ha aconseguit l'enemic, després de reiterats atacs, ocupar una altura de Peña Sastres, però ha fracassat en els seus propòsits d'infiltrar-se per les valls de Requijo Cimera fins al port de San Isidro.

SUD DEL TEIX. — L'enemic ha repetit els seus canoneigs sobre Burguillos, Covisa i Nambrosa.

En altres sectors, lleugers tiroteigs.

LLEVANT. — Foc de fusell i metralladora a diversos sectors, preferentment sobre les posicions pròpies de Puntal Lázaro i El Nazaro.

EST. — A l'Alt Aragó les nostres tropes han ocupat les posicions enemigues de la cota 972, la cota 920 de Las Planas, el poble de Papún, l'ermita de Santa Agueda i Coronas de Allué.

La nostra artilleria ha actuat incessantment contra les posicions enemigues de Punta Selva.

Un intent enemic d'infiltració a l'Oest de Ibor ha fracassat rotundament. Les forces faccioses s'han retirat en desordre.

L'artilleria pròpia ha canonejat amb gran eficàcia cap a Valca i Loma de Enmedio.

Exèrcit de l'Aire

L'aviació lleial ha bombardejat Sabiñanigo i Menegué. Al primer poble ho ha fet sobre la fàbrica de productes químics, on les bombes han caigut entre els pavellons de l'edifici.

Al Nord ha perseguit els aparells facciosos, un dels quals sembla que ha estat abatut. Nosaltres hem registrat una baixa quan els nostres pilots plantaven cara a un creixent nombre d'avions enemics, en el qual combat hem perdut un aparell.

En bombardejar Gijón els facciosos, després de llançar les bombes, han perseguit pels carrers, amb el foc de metralladora de llurs aparells, la gent que intentava refugiar-se.

Segons la premsa francesa, la retirada d'italians només serà simbòlica

París. — Els pronòstics que fa la premsa d'aquest matí sobre la projectada conferència tripartita són bastants pessimistes.

Segons "L'Echo de Paris", "la conferència no arribarà a reunir-se mai. Després de l'entrevista Grandi i Eden — afegeix el dit periòdic — és difícil pensar que arribin a ésser una realitat les negociacions tripartites.

"L'Oeuvre" relacionant les tasques de la sisena Comissió, de Ginebra, amb la decisió italiana, anuncia que els delegats francesos i anglesos van declarar ahir a Ginebra que en cas de fracassar les negociacions tripartites, es podia donar per segur que el sistema de no intervenció moriria en un període de 15 dies.

Pel que fa referència a "Le Jour" simpatitzant amb Itàlia, diu que el govern italià pot arribar fins a efectuar una retirada simbòlica d'algunes companyies de tropes, per tal d'obtenir el reconeixement dels drets de bel·ligerència a favor de Franco.

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

NOTES INFORMATIVES

OFICIALITAT I CLASSES DE COMPLEMENT

Circular. — En virtut de l'autorització concedida pel Decret del 29 de setembre del 1936 (D. O. número 224), es resol:

Primer. — En el territori màxim de set dies comptats a partir de la publicació de la present circular, els oficials, sub-oficials, brigades i sergents de complement que no s'hagin incorporat a files, sigui qui na sigui l'Arma a què corresponguin, dirigiran a la Sots-secretaria de l'Exèrcit de Terra (Secció de Personal), papereta expressant el front on desitgin prestar els seus serveis.

Segon. — Els que així no ho facin recorreran en desafecció al Règim i seran depositats dels seus empleus i destinats com a soldats, als batallons disciplinaris.

Tercer. — Amb aquesta papere ta acompanyaran aval polític o sindical que els acrediti d'afectes al Règim amb anterioritat al 18 de juliol del 1936.

Quart. — Els oficials, suboficials, brigades i sergents de complement als quals es mobilitzi per aquesta ordre i que figurin als escalafons o plantilles dels Cossos de l'Estat, Províncies, Municipis o Empreses particulars, conservaran tots els drets i avantatges que els hi poguessin correspondre si haguessin seguit prestant servei en els seus càrrecs.

Ho comunico a V. E. per al seu compliment i efectes.

València, 25 de setembre del 1937.

TOS
Confits Miret

Preu: Una peseta
FARMACIA MARTINEZ
COS DEL BOU, 2

ACTA DE CONSTITUCIO DE L'ALIANÇA DE LA DONA JOVE

Al casal d'E. R. de C. és reunita diumenge, dia 26, a les onze del matí per tal de formar l'esmentada Aliança les representants del S. R. I. F. N. E. C., P. S. U. C., J. S. U. C. i E. R. C. Falten a l'esmentada reunió E. C., Ram Textil, Societat d'Obrers Sastres i Federació Tabaquera. Quedant constituïda de la següent manera:

Presidència, J.S.U.C.
Finances, S.R.I.
Relacions i Propaganda, E.R.C.
Cultura, F.N.E.C.
Organització, P.S.U.C.
Agitació Sindical, Societat d'Obrers Sastres.

Ajut, E.C.
Prenent els acords de treballar intensament de cara a la guerra; interessar-se per l'educació i cultura de la joventut i les necessitats de la dona.

Les reunions es celebraran tots els diumenges a les onze del matí al casal del S. R. I.

Per mitjà de la premsa es donaran a conèixer les tasques realitzades i a realitzar.

Esperem de totes les companyes joves ens prestin el seu valuós ajut per tal de portar a cap la nostra empresa en bé de tots.

EL DR. JAUME SENTÍS INFRUNTS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

ORDRE DEL DIA PER A LA SESSIO PLENARIA DEL DIA 2

1. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

2. Dictamen proposant el nomenament de delegacions especials de Finances i de serveis municipals, i conseller adjunt de Projeccions.

3. Id. id. que es concedeixi per cinc anys a la Companyia "Serveis Elèctrics Unificats de Catalunya" un lloc per a traslladar el transformador que hi ha al Teatre Tarragona.

4. Id. id. la cessió a la Generalitat de la casa núm. 10 del carrer de Cavallers per a instal·lar l'Arxiu històric.

5. Id. id. l'ampliació de l'emissió de paper de crèdit municipal.

6. Id. id. la concessió d'un plus als empleats municipals, per carència de la vida.

7. Id. id. la concessió de pròrroga per a incorporar-se el càrrec als nous guàrdies urbans nomenats.

Tarragona, primer d'octubre de 1937. — El secretari accidental.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Peixateria, 9 - Telf. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

MAJOR DE CARRABINERS

S'ha fet càrrec del comandament de la Comandància de Carrabiners de la nostra ciutat, el major Serrano.

Ahir al matí compliment a les autoritats.

NOTES DE PRENSA I RADIO

Es desitja sapiguer el parader de les ciutadanes osepia Inchausti de la Torre, natural de Bilbao, i Antònia Garmendia i Sánchez, natural de Castro Urdiales (Santander), evacuades de Gijón el dia 5 de setembre passat, amb el vaixell "Erlas".

Els marits de les indicades ciutadanes, que són els qui demanen sapiguer llur parader, es troben internats en el Refugi Fermi Salvochea, de Barcelona.

NOTA DE L'ALCALDIA

Es fa públic per a coneixement general, que des del dilluns vinent es restableix a les oficines municipals l'horari d'hivern, en la forma següent: matí, de 9 a 13 i tarda, de 17 a 19.

Els dissabtes, a la tarda, no hi haurà oficines.

JUTJAT DE PRIMERA INSTANCIA I D'INSTRUCCIO DE TARRAGONA. — EDICTE

En aquest Jutjat d'instrucció es tramita una causa amb el núm. 33 del 1937 sobre rebel·lió, amb motiu dels fets ocorreguts al mes de maig d'enguany, i entre els morts trobats al terme municipal d'aquesta ciutat hi figuren els següents:

El d'un home que representava uns 35 anys, amb bigoti, vestia trajecte ratllat negre i marró, gabardina impermeable, camisa afelpada color marró cla, samarreta de punt, sabates de color marró i boina blava.

El d'un home d'uns 50 anys, cabell blanquejat i poblat, porta postissos els tres incisius superiors vestia pantalons de tall, caçadora de pell, camisa blanca a ratlles blaves amb les inicials N. S., samarreta sport de seda i sabates marró.

El d'un home d'uns 35 anys, cabell castany amb entrades pronunciatades, pòmuls sortits i barba en fusa, vestia trajo blau-mari, samarreta sport kaki, calçotets i gassa i sabates negres.

Segons documents trobats als esmentats cadàvers, sembla que podria tractar-se, el segon de Marce Silve Cilasuso, i els altres de Joan Rua i un acompanyant, que enien junt amb aquell del front d'Aragó, on despenyava el Silve el càrrec de delegat de la Conselleria d'Economia de la Generalitat.

Però com sia que suara les gestions i averiguacions practicades fins a la data no ha estat possible la identificació dels esmentats cadàvers, per mitjà del present edicte són cridats els familiars dels expressats individus perquè compareixin davant aquest Jutjat dintre el termini de deu dies a l'objecte de que manifestin si en efecte els cadàvers de que es tracta són els dels esmentats individus, i cas afirmatiu, perquè facilitin les dades i antecedents necessaris per les respectives inscripcions de defunció, oferir-los-hi la causa i fer-los-hi entrega del que fou trobat en poder dels cadàvers.

Al mateix temps i per mitjà del present s'assabenta als seus parents de Jesús Giménez Guardiola, Marius Berrutti, Balta ar Vallejo (a) Rioja, Josep Casellví Llorens i Pere Moreno Gómez, dels drets que l'article 109 de la llei d'Enjuiciament Criminal concedeix als perjudicats, perquè dintre el termini de deu dies compareixin a fer-ne ús.

Tarragona, vint-i-dos de setembre de mil nou-cents trenta-set. — El jutge, M. Esplugas. — El secretari, Arsemi Bujons.

El temps

OBSERVACIONS METEOROLOGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 24; mínima, 19'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 755'6; a les 18 h., 755'1.

Direcció del vent: A les 8 h., ENE.; a les 18, ENE.

apart; a les 1, id.

Estat del cel: A les 8 h., quasi

Classes de núvols: A les 8 h., 2. Nbs.; a les 18, id.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

Secció esportiva

GUIA DEL ESPORTIU

Actes a celebrar avui en els quals hi prenen part elements tarragonins

A dos quarts de quatre

Interessant partit revenja entre els equips Casal d'Esports (Amateur) i el "Parc d'Intendència".

FUTBOL

Avui es trobaran cara a cara l'Amateur del Casal d'Esports i el "Parc d'Intendència".

Per aquesta tarda a l'Avinguda de Catalunya està anunciat un partit entre els equips que encapçalaven aquestes ratlles.

La lluita es de creure que serà molt igualada donada la paritat dels equips.

L'encontre ha despertat molta expectació entre l'afició local, el que fa preveure que el camp oferirà un magnífic aspecte.

Aquest partit serà de revenja del jugat ja fa algun temps i que acabà amb empat a quatre gols.

Cal fer esment una vegada més que l'equip d'"Intendència" compta amb valuosos elements, tals com Sevil, Martorell, Quinto, Bordas i Jabaloyes, aquest darrer de la popular "Penya Xamelo", que amb altres jugadors de menys categoria formen un onze excel·lent.

L'amateur per altra banda presentarà l'onze acostumat, que tantes victòries ha aconseguit.

Els equips a les ordres d'un senyor àrbitre de la localitat s'arreglaran de la forma següent:

"Parc d'Intendència". — Sevil, Bordas i Ribas; Viñas, Martorell, Solé, Miralles, Quinto, Sans, Baluena i Jabaloyes.

Casal d'Esports (A.). — Monzó, Aleu, Casanova; Leandro, Viçeta, Aiguadé; Benjamín, Sorias, Gomila, Mateo i Llimona.

GRAN FESTIVAL PER EL PROPER DIUMENGE

Una "Selecció del Parc d'Intendència i cosos armats de la nostra ciutat" front al "Parc d'Intendència de Barcelona".

Per diumenge, segons referències dignes de tot crèdit, es celebrarà a la nostra ciutat un gran festival esportiu organitzat per el "Parc d'Intendència" de la nostra ciutat, a base d'un encontre entre una "Selecció del Parc d'Intendència i cosos armats de Tarragona" i el "Parc d'Intendència de Barcelona".

A l'equip barceloní juguen elements de reconeguda vàlua tals com: Saló i Barceló del Barcelona.

En la pròxima edició dona, cuelcom més.

Habitacions dormir

es necessiten per a quatre persones.

Raó: Administració "LLIBERTAT".

**CAMISES
CORBATES**

darreres novetats

= ALSINA =

GAMISER

14 HORES DIÀRIES!

...la Ràdio està a la vista disposició, en servei d'avançada.

...gireu un botó i la Ràdio us serveix la darrera paraula de tot: de la guerra, de la política, de la cultura, de la música, del Teatre.

...la Ràdio és el ressó de tot el món!

JUST ES, DONCS, QUE

PAGUEU L'IMPOST

per l'ús d'aparell de ràdio a la

GENERALITAT DE CATALUNYA

...com es paga a totes les nacions o hi han emissores oficials.

El màxim servei pel mínim cost

...Amb el producte d'aquest impost, la Generalitat de Catalunya instal·larà

Una emissora de 100 kw...!

...capaç d'ésser oïda de tot Europa, amb programes extraordinaris i sense publicitat.

DIRECCIO GENERAL DE RADIODIFUSIO

Antifeixista: "LLIBERTAT" és el teu diari

Opinions per endegar les cues

Cues i tandes

Al començament de la guerra la formació de les "Cues" als establiments de queviures i altres articles alimentaris, va ésser qualificada amb més o menys raó, de maniobra facciosa.

Avui les "Cues", cal declarar que són una de tantes plagues com la guerra comporta d'una manera inexorable.

L'escassetat d'articles alimentaris, no solament en quantitat sinó que també en qualitat, ens han portat les "Cues" de la carn, del peix, de la llet, del pa, etc., etc.

Admesa la "Cua" com un fet ineludible, el que cal es ordenar-lo.

Entenem nosaltres, que l'actual desori en la formació i ordenació de les "Cues", no pot subsistir ni un moment més, en bé de les nostres companyes i públic en general i pel propi prestigi de l'autoritat.

En primer lloc cal fixar d'una manera inflexible, l'hora de la formació de les "Cues".

Les "Cues", quan varen iniciar-se es començaven pels volts de les sis del matí, però aviat es passà a les quatre, a les tres, a la una i ara es formen les "Cues" i es donen les "tandes" a les onze de la nit o qualsevol hora, amb la qual cosa les nostres dones van de "bòlit", com vulgarment es diu.

Hi ha hagut "Cues", que no se'ls hi ha donat validesa si no estaven formades després de les sis del matí, per aquesta norma no ha estat general ni molt menys, fent tot plegat que el confusionisme augmentés.

Creiem que les "Cues", s'haurien de formar a les "set del matí" en general, sota la vigilància del responsable de l'establiment o dels celadors, amb les degudes assistències dels agents de l'autoritat.

A més, donar números, on sigui possible, una vegada formada la "Cua". L'autoritat hauria de vetllar perquè no siguin vàlides ni les "Cues" ni les "Tandes", fetes i donades abans de les set del matí, i als agents de vigilància nocturna se'ls hauria d'encomanar que impedissin la formació de cap "Cua" abans de l'hora esmentada.

Als efectes d'una bona distribució, els articles alimentaris no racionats, han d'ésser distribuïts més equitativament entre el personal de la "Cua", no permetent, com s'ha presenciat, que el que va al davant faci fart de llop, com s'ha vist a taules de cavall, mentre els de darrera se n'han entornat a casa sense haver-ne.

Comprenem que per malaltia de l'amiga o de la veïna hi hagi qui porti més d'una llibreta, però en cap cas ha de despatxar-se més de tres llibretes, com a màxim, p'ix que les molèsties les hem de passar tots evitant els privilegis.

Cal denunciar també l'abús de no pocs industrials desaprensius, que reserven paquets i més paquets, a voltes amb el major cinisme, per a benestants i amics que contra tota llei no cal que passin per la "Cua" i per postres són els més ben servits.

Total, la carn, tot el peix, tota la llet s'ha de posar a la venda per a la gent que la sollicita i que forma a la "Cua", i no que surti després per la porta falsa, en forma de paquets escoltats per la quantitat i per la qualitat.

* * *

CASA GUELL

Rebudes les Novetats
d'hivern

Especialitat en trajes
i abrics d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

Altres suggerències podrien fer-se, però amb les apuntades i una actuació enèrgica de les autoritats, s'hauria guanyat molt en l'endegament de les "Cues", que tantes molèsties causen a les nostres dones, molèsties que amb l'entrada de l'hivern es faran més dures, si no s'hi posa remei.

A. F. G.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE
LA DONA

Consultori al carrer
Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

Magatzems "LAS BALEARES"

Artículos de Platja i Camp

Novetats en artículos Camiseria

Darrerres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambra 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Espigolant

A. Rovira i Virgili s'ocupa a "La Humanitat" de la resolució de Ginebra, i creu que la mateixa en el seu aspecte purament verbal està molt millor que les anteriors resolucions de l'alt organisme. Ara, en el terreny dels fets, no és res més que una nova declaració platònica de bons desigs:

"El debat de l'Assemblea a propòsit de la resolució ha posat de relleu dues coses interessants: la fermesa de l'actual posició de França i Anglaterra i la influència decisiva que aquestes dues potències exerceixen a despit de les rebequeries d'alguns Dominis anglesos i d'alguns Estats sud-americans.

Les deplorables observacions d'Eamon de Valera ens semblen principalment inspirades per motius de política interior irlandesa. El partit de Cosgrave, que segueix essent poderós, ha triat la qüestió d'Espanya com una de les plataformes de combat contra el Govern de Dublín. Recordis que temps enrera el grup de Cosgrave va proposar al Parlament irlandès la reconeixença de Franco, proposició que va ésser rebutjada pel Govern, pel partit governamental i pels laboristes. De Valera no ha volgut aparèixer com amic dels vermells espanyols davant l'opinió irlandesa, molt treballada per la clerecia catòlica, que allí ens és fortament hostil.

Les abstencions d'Austria, Honria i Portugal, així com la reserva de Bulgària, no són d'estranyar: fa estrany, en canvi, la reserva de la Unió Sud-Africana. Tot plegat ha de servir als catalans per a acreixer la pròpia experiència en matèria internacional.

* * *

Després de la resolució de Ginebra, el problema espanyol, en el seu reire internacional, es troba a mans d'Anglaterra i França. I les dues gran potències occidentals d'Europa, a partir de la Conferència de Nyon, han pres una actitud més enèrgica i clarivident.

Es tracta en primer lloc, d'obtenir la ràpida retirada dels combatents estrangers. Itàlia és requerida formalment. En el cas que aquesta defugui la Conferència tripartita i pretengui de fer servir altra vegada el Comitè de Londres com un instrument de dilació, vindrà l'hora dels determinis franco-anglesos, el primer dels quals seria la reobertura de la frontera de França amb la República espanyola.

En resum: la Societat de Nacions ha revestit d'una major amplitud internacional l'acció que es descabdella a Londres i París. En aquestes dues capitals, i no pas a Ginebra, hi ha la força necessària per a resoldre, o ajudar a resoldre, el problema espanyol.

* * *

"Solidaridad Obrera", continuant en la seva campanya, revaloritzant els principis revolucionaris,

avui una mica arreconats, creu que si volem aconseguir la victòria hem de respectar les conquestes del proletariat:

"Todo cuanto signifique aminorar la fe en la efectividad de las conquistas sociales del proletariado, constituye un atentado contra los intereses del antifascismo, por que tiende a disminuir la capacidad de acción de nuestros combatientes, quitando uno de los estímulos más eficaces de la lucha. Los soldados de la España real no son autómatas que responden simplemente a una voz de orden, no luchan al margen de una finalidad determinada. La disciplina más estricta, que aceptan gustosamente ante las exigencias de la guerra, no les hace olvidar el ideal por el cual luchan. Ideal que, expresado con una u otra forma, es siempre el de la liberación social, de justicia, de igualdad. Atacar este ideal, aunque sea en la forma velada y vergonzante en que se hace, es por consiguiente, conspirar contra la propia victoria antifascista, que sólo a los combatientes proletarios nan de lograr.

Partiendo de la base de un respeto leal a las conquistas revolucionarias alcanzadas desde el 19 de julio en adelante, pueden pedirse al pueblo todos los sacrificios, todas las privaciones que sean necesarios. No hacen falta medidas compulsivas ni amenazas de ninguna especie. En lo que se refiere al orden público, el trabajo intensivo, a la contribución militar, a las exigencias más importantes del momento, el proletariado sabe cumplir con su deber y no hace falta ningún esfuerzo extraordinario. ningún método especial para hacerle recordar. Eso sí: deben eliminarse los factores de perturbación que significan ciertas veladas insinuaciones reaccionarias, debe terminarse con todo síntoma de vuelta al pasado."

"La Vanguardia" s'ocupa en el seu editorial de la resolució de Ginebra que tot no estimant-la d'èsser justiciera, no obstant s'ha vist que en la mateixa han pesat bastant els raonaments i la justícia de la nostra causa:

"Con todo, el reconocimiento oficial, por parte de Ginebra, de que existe una invasión extranjera en España es un hecho que hará sentir su peso en un porvenir inmediato. Por él queda incapacitado el Comité de Londres para continuar la política de claudicaciones y complacencias que ha seguido hasta aquí. Y se ve, a través del reconocimiento acordado, la voluntad de las potencias democráticas de sacar partido del mismo. El éxito del acuerdo de Nyon, al que acaba Italia de adherirse en calidad de paciente pobre, ha dado valor a los Gobiernos de Londres y París para oponerse más resueltamente al indecente chantaje que hace al fascismo con los peligros de una guerra general. Basta ver cómo ha reje agresión japonesa a China para accionado Inglaterra ante la salvadarse cuenta de que las potencias democráticas, aun prestándose a toda suerte de negociaciones para el mantenimiento de la paz, no están dispuestas a permitir que se cometan impunemente, con su tácito consentimiento, nuevos excesos militaristas.

Con la declaración de la Sociedad de Naciones que reconoce la intervención extranjera en España, tienen ahora las potencias amigas del pueblo español — incluimos a Inglaterra entre ellas con muchas reservas — una buena carta que jugar. La no intervención habrá de ser efectiva. Y, por consiguiente, se impone la retirada de combatientes no españoles. Esta es la batalla diplomática que se va a reñir inmediatamente como resultado de la resolución de Ginebra, en el supuesto lógico, y sobre el cual discutimos, de que la Asamblea sancione con sus votos lo aprobado por la Comisión Sexta."

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Re-
construcció. — Reparació. —
Abonaments
Durruti (Unió), 17, entresol.
Telèfon 1882

Sugrañes, impressor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts,
convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona